ଟି. କେ. ରେଡ୍ଡୀ

ବନାମ

ଏ.ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 23, 2002

[ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଏବଂ ପି. ଭେଙ୍କଟରାମା ରେଡ୍ଡୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:ଧାରା 302:

ହତ୍ୟା - ମୃତକଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ - ଦୁଇଟି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ - ଗୋଟିଏରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ଜାଳି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେ ନିଜକୁ ଜାଳି ଦେଇଛନ୍ତି - ଘଟଣା ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟର ବିରୋଧାତ୍ମକ ଅଟେ - ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ - ସଠିକତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଅନୁମାନ କରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ - ତେଣୁ ଆଇପିସି ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବଜାୟ ରହିବ ନାହିଁ - ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872 - ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ।

ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଦିନ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ତାଙ୍କ ପୋଷାକରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଘରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ନିଆଁକୁ ଆୟତ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନେଇଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7, ଜଣେ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ, ତାଙ୍କ ବିବୃତି (ପ୍ରଦର୍ଶ P-5) ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4, ସ୍ଥାନୀୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ମଧ ପୀଡିତା/ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିବୃତି (ପ୍ରଦର୍ଶ P-2) ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରଦର୍ଶ P-2 ରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଗତ ତିନି ମାସ ଧରି ତାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣା ଦିନ ସେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ କିରୋସିନି-ତେଲ ଢାଳି ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଆଣିଥିଲେ ।

'ଏକ୍ସିବିଟ୍ P-5' ରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବିବାହ ଦିନଠାରୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣା ଦିନ ସେ ମଦ୍ୟପାନ କରି ଆସିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ । ସେ ଏପରି ଉତ୍ପୀଡନ ସହ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେ

ନିଜ ଶରୀରରେ କିରୋସିନି ତେଲ ଢାଳି ନିଆଁ ଲଗାଇଦେଲେ । ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ତାଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଆଣିଥିଲେ ।

ପ୍ରଦର୍ଶ P-2 ଅନୁଯାୟୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିବୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ, କାରଣ ପ୍ରଦର୍ଶ P-5 ଅନୁଯାୟୀ ବିବୃତି ସେତେବେଳେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ବଞ୍ଚିବାର ଆଶା ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦର୍ଶ P-2 ଅନୁଯାୟୀ ବିବୃତି ସେତେବେଳେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବଞ୍ଚିବାର ସମ୍ଭାବନା କ୍ଷୀଣ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ସତ୍ୟ କହିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦୁଇଟି ବିବୃତି ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସମୟ ବ୍ୟବଧାନ ଥିଲା ଯାହା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା; ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବିବୃତି ପ୍ରଦର୍ଶ P2 ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟର ବିପରୀତ ଅଟେ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ଘରେ ନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ମୃତକଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯିବା ପରେ ସେ ଆସିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଘଟଣା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣାର କାରଣ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ କିମ୍ବା ନିୟତି ଥିଲା । ଘଟଣା ସମୟରେ ଘରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଦର୍ଶ P-2 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି କଠୋର ସତ୍ୟ ସାମ୍ନାକୁ ଆସୁଛି, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଅନ୍ଦାଜ କରି ଏକ ଅନୁମାନ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲେ ଯେ ମୃତକ ତାଙ୍କ ବଞ୍ଚିବା ଆଶାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P-5 ଅନୁଯାୟୀ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାରକୁ

ନିଆଯାଏ, ତେବେ ମାମଲାର ସେହି ଦିଗଟିର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 538/1993 ।

Crl. A. ସଂଖ୍ୟା 1992ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 25.11.1992 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଏ.ଡି.ଏନ୍. ରାଓ ଏବଂ ନିର୍ମଳ ଚୋପ୍ରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁଣ୍ଟୁର ପ୍ରଭାକରଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ଟି. ଅନାମିକା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀ 23-12-1988 ରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ରାମୁଲାମ୍ମାଙ୍କୁ ଦିନ ପ୍ରାୟ 1:30 ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଘରେ କିରୋସିନ ଢାଳି ନିଆଁ ଲଗାଇ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ରହିଛି, ଯାହା ଆଇପିସି ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ । ଆବେଦନକାରୀ ନିଜକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦର୍ଶାଇବାରୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା, ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡ ସହିତ 1500 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା, ଅନାଦେୟ ଦୁଇ ମାସ ପାଇଁ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ମୃତ ରାମୁଲାମ୍ମାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖର ପ୍ରାୟ 16 ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ସେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମରେ ଜଣେ ଡ୍ରାଇଭର । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ମିରୟାଲଗୁଡାରେ ଶାନ୍ତିନଗର କଲୋନୀରେ ରହୁଥିବା ସମୟରେ ପର୍ବଥା ରେଡ୍ଡୀ [ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1] ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରେଡ୍ଡୀ [ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2] ସେମାନଙ୍କର ପଡ଼ୋଶୀ ଅଟନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମା ରେଡ୍ଡୀ [ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3] ହେଉଛନ୍ତି ମୃତ ରାମୁଲାମ୍ମାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ।

23-12-1988 ତାରିଖ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 1.30 ସମୟରେ, ମୃତ ରାମୁଲାମ୍ମା ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ଜଳିଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ ନିଆଁକୁ ଆୟତ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନେଇଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7, ଯିଏକି ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ, ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P. 5 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାମୁଲାମ୍ମା 24.12.1988 ତାରିଖ ସକାଳ 2ଟାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ, ସ୍ଥାନୀୟ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4) ଙ୍କୁ ରାମୁଲାମ୍ମା (ମୃତକ) ଙ୍କ ବିବୃତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 23-12-1988 ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7.20 ସମୟରେ ସେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P. 2 ଅନୁଯାୟୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ସେହି ବିବୃତିରେ, ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରାୟ 3 ମାସ ଧରି ତାଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣା ଦିନ ଅପରାହ୍ନରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଘରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏକ ଟିଣରେ କିରୋସିନି ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳି ଦିଆସିଲ କାଠିରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ କମ୍ବଳରେ ଢାଙ୍କିହୋଇ ବାହାରକୁ ନ ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ବାହାରକୁ ଆସିଥିଲେ, ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ମା ରେଞ୍ଜୀ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ରିକ୍ସାରେ ଡାକ୍ତରଖାନା ଆଣିଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ମଦ୍ୟପାନ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ମଦ୍ୟପାନ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷାରେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ପ୍ରଦର୍ଶ P-5 ଅନୁଯାୟୀ ପୋଲିସ 23.12.1988 ତାରିଖ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 3ଟା 20 ମିନିଟରେ ସିଭିଲ ହସ୍ପିଟାଲରେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବିବାହ ସମୟରୁ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ନିଶାସକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ମାଡ଼ ମାରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ଉପାୟରେ ହଇରାଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ 23.12.1988 ମସିହା ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 1ଟା 30 ମିନିଟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ମଦ୍ୟପାନ କରି ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ସ୍କୁଲ ଯାଇଥିବା ହେତୁ ଘରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସହ୍ୟ କରି ନପାରି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇ ସେ ନିଜ ଶରୀରରେ କିରୋସିନି ଢାଳି ଏକ ଦିଆସିଲ କାଠି ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସେହି ସମୟରେ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀ ପର୍ବଥା ରେଞ୍ଜୀ [ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1] ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରେଞ୍ଜୀ [ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2] ତାଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଆଣିଥିଲେ ।

ଏହି ମାମଲାରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P-2 ଏବଂ P-5 ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ବିବୃତି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସମୟ ବ୍ୟବଧାନ ଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇଟି ବିବୃତି ମଧ୍ୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ସମୟରେ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P. 5 ଅନୁଯାୟୀ ପୋଲିସ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ତାଙ୍କ ବଞ୍ଚିବାର ଆଶାରେ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଘଟଣାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତ ନିକଟତର ହୋଇଛି, ସେ ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P-2 ଅନୁଯାୟୀ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P-2 ଅନୁଯାୟୀ ବିବୃତି ବ୍ୟତୀତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନଥିରେ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ତୀବ୍ର ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁଯୋଗ ଅଛି ଏବଂ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P. 2 ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟର ବିପରୀତ ଅଟେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନାରେ ଆମେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୃଢତା ପାଉଛୁ । ପର୍ବଥା ରେଡ୍ଡୀ [ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1] କହିଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 1ଟା 30 ମିନିଟରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଘରେ ନଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ରାମୁଲାମ୍ମାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନେବା ପାଇଁ ରିକ୍ସାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯିବା ପରେ ସେ ଆସିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରେଡ୍ଡୀ [ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2] ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଘଟଣା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣାର କାରଣ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ କିମ୍ବା ନିୟତି ଥିଲା । ଘଟଣା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P. 2 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି କଠୋର ସତ୍ୟ ସାମ୍ନାକୁ ଆସୁଛି, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଅନ୍ଦାଜ କରି ଏକ ଅନୁମାନ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲେ ଯେ ମୃତ ରାମୁଲାମ୍ମା ତାଙ୍କ ବଞ୍ଚିବା ଆଶାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ

P-5 ଅନୁଯାୟୀ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସମସ୍ୟାରୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ, ତେବେ ମାମଲାର ସେହି ଦିଗଟିର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଏବେବି ଜେଲରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏସ୍.କେ.ଏସ୍. ଅପିଲ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।